

Bóg okazuje miłość każdemu człowiekowi.

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- Zrozumienie prawdy, że Bóg kocha każdego człowieka.
- Postawa szacunku i miłości wobec innych.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Wiedza

Dziecko:

- rozumie, że szacunek należy się wszystkim ludziom,
- pamięta, że każdy człowiek jest wyjątkowym stworzeniem Boga,
- rozumie, że są ludzie, którzy wyglądają lub myślą inaczej.

Umiejętności

Dziecko:

- potrafi przywita się po chrześcijańsku,
- potrafi zgodnie działa i bawi się z innymi,
- potrafi zaśpiewa piosenkę „Cieszę się, alleluja”.

Kształtowane postawy

Dziecko:

- wyraża gotowość okazywania dobroci, pomocy i szacunku biednym, niepełnosprawnym, chorym,
- w skupieniu słucha opowiadania i odpowiada na zadane pytania.

Metody i techniki:

opowiadanie, zabawa ruchowa, piosenka z gestami, praca z rymowanką.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające ludzi różnych ras, tekst opowiadania, tekst piosenki.

I. POWITANIE

1. Przywitanie i modlitwa

„Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”.

Dzieci odpowiadają:

„Na wieki wieków. Amen”

II. ZAPROSZENIE DO OKAZYWANIA MIŁOŚCI KAŻDEMU CZŁOWIEKOWI

1. Odkrywamy podobieństwa i różnice między ludźmi

Bóg w swojej dobroci stworzył człowieka. Człowiek jest najwspanialszym i najdoskonalszym stworzeniem Bożym. Nie wszyscy ludzie na świecie są tacy sami. Różnimy się od siebie

- Czy wszystkie dzieci mają taki sam kolor włosów?
- Czy wszyscy lubią jeść taką samą potrawę?
- Czy wszyscy lubią się bawi takimi samymi zabawkami?

Moi drodzy widzicie, że są ludzie, którzy są do nas podobni, ale są też tacy, którzy się od nas różnią. Mają inny kolor oczu niż my, inne włosy. Chłopcy wyglądają inaczej niż dziewczyny. Są ludzie wysocy i niscy. Jedni ładnie śpiewają, a inni pięknie rysują.

1b. Pogadanka i prezentacja ilustracji

Ludzie mówią różnymi językami, różnią się też kolorem skóry. Powiedzcie, proszę, jaki kolor skóry może mieć człowiek?

3. Opowiadanie

Julka miała w przedszkolu wiele koleżanek i kolegów. Często się z nimi bawiła. Z dziewczynkami bawiła się lalkami albo razem rysowały. Z chłopcami układała klocki, a czasem wspólnie biegali po placu zabaw.

Pewnego dnia pani katecheta wprowadziła do sali nowego chłopca. Poprosiła go, aby się przedstawił i opowiedział o sobie.

– Cześć. Mam na imię Artur. Moja mama musiała wyjechać na kilka tygodni. W tym czasie będę mieszkał u babci i będę przychodził do tego przedszkola.

Julka zauważyła, że Artur wcale nie patrzy na nich, lecz dziwnie się rozgląda po sali. Nie wiedziała dlaczego, ale wstydziła się zapytać. Na szczęście pani wyjaśniła.

– Kochani, Artur jest niewidomy.

– To jak on się porusza? Nie przewraca się o meble? – zapytała Maja.

– Na początku na pewno będzie mu trudno poruszać się po sali lub placu zabaw, ale mam nadzieję, że przy waszej pomocy poradzi sobie.

– Proszę Pani, ja pójdę z Arturem w parze na stołówkę – zawołała Julka.

– A ja zaprowadzę go do łazienki dla chłopców – dodał Kacper.

Po chwili wszyscy chętnie bawili się z Arturem i każdy chciał mu pomagać.

Po śniadaniu dzieci szykowały się do wyjścia na plac zabaw. Julka chciała pomóc Arturowi. Zdziwiła się, że sam się ubiera i umie szybko wiązać buty, a dużo dzieci z grupy tego nie umie.

– Artur, ale ty sobie dobrze radzisz – powiedziała Julka.

– Dziękuję – powiedział Artur, a następnie uśmiechnął się i pogłaskał Julkę po głowie.

4. Miłość do każdego człowieka, bez względu na różnice

Pytania do opowiadania

– Kogo przyprowadziła pani katecheta do przedszkola?

– Dlaczego chłopiec dołączył do dzieci?

– Dlaczego dzieci chciały pomaga Arturowi?

– W jakich czynnościach dzieci będą mogły pomaga koledze?

Wśród nas żyją ludzie, którzy nie mogą chodzi , mówi

albo nie słyszą. Powinniśmy takim osobom pomaga

i okazywa
im szacunek i zrozumienie. Są tak
samo ważni jak każdy z nas, bo też są dzie
mi Bożymi. Możemy się modli
za nich
i prosi
dla nich o zdrowie.

III. ODPOWIEDŹ – OKAZYWANIE MIŁOŚCI LUDZIOM I WDZIĘCZNOŚCI BOGU

Nauka pieśni

Życie i zdrowie, nasze i wszystkich ludzi, to wielki dar od Boga dla nas i dlatego
jesteśmy Mu za nie wdzięczni. Możemy tę wdzięczność okaza
piosenką.

<https://www.youtube.com/watch?v=83CRC0XsGPY>

Ref. Cieszę się D

(rysujemy ręką uśmiech na twarzy)

alleluja D

(podnosimy ręce do góry w geście uwielbienia)

Całym ciałem Panu chwałę oddawać chcę D A (D)

(ruszamy całym ciałem w rytm muzyki)

1. Ręką prawą, ręką lewą D

(machamy najpierw prawą, a potem lewą ręką)

Ręką prawą, ręką prawą D

(machamy prawą ręką, powtarzając ten sam ruch dwa razy)

Ręką lewą też A (D)

(machamy ręką lewą)

2. Nogą prawą...

(powtarzamy wymienione wyżej czynności, machając tym razem nogą)

3. Uchem prawym...

(łapiemy się za prawe i lewe ucho)

4. Okiem prawym...

(mrużymy prawym i lewym okiem)

IV. POŻEGNANIE

1. Rymowanka – podsumowanie katechezy

Proponuje krótką rymowankę do zapamiętania.

**Chociaż się różnimy,
razem się bawimy.**

2. Modlitwa i pożegnanie

Podziękujcie na koniec Bogu za życie swoje i swoich
Bliskich i zaśpiewajcie piosenkę „Cieszę się, alleluja”.